

מלכך טובים. ים מפרסם כי הוא אכר והקרוב אלי כיה המפרסם לא סך שמן
 מימיו וחכם ספוא שמן זית: תורה. ים אונל כי הוא מס מקום והכזן ספוא שמן
 כסמן מורה פריחו נדף ושורף ואלתתמה בכבור היות הסם לסון תקבה כי כן
 תמא כל עמלו וכו' ומקן במקרא במקן אחר לשון זכר ובמקום אחר לשון תקבה:
 עמלות. הס נעיות
 קטנותי כזכירה.
 ים אמרים ספוא שמהו מקן
 אזכרתה וזכרו כיון
 לבנון: מיפרים.
 תאר היון כמו יתהלך
 במיפרים הולך להריו
 למיפרים. ואם מיין
 יעית עמנו ואחר עמו
 וכן ענינו מיפרים
 אהבך העמלות ה
 הנזכרות וכומו
 וארץ אל אבהם אל
 יצחק ואל יעקב באל
 סדיו ומי יענינו ו
 וכמו: יורדי כמחוי
 ואחרים אמרו כי ה
 המפרים אהבך כמו
 ומבד מיפרים והראשון
 קרוב אליו סחורה.
 ים מפרים ספוא שמהו
 כמו האסם הכוסית
 כי אמרו זכרים תמחר
 האסם ספוא שמהו עין
 רשה על כן תמא כ
 כוסית וסחור ואם לנו
 נודך כמיוס הזה כ
 כמסם הכוסית ולא
 במלת סחורה כי כנה
 היא העדה בכמה
 ומורה אל יראים ס
 ספוא שחורות:
 וכו'. כמו כחמרת
 מן חוה למוסכלו והלון
 לבני כעל כמו וכל
 נכמה במחמת ארץ
 אבן נה: סחורות.
 זה הכפל למשט וכן
 ידקדק או ארומים:

לרחיו וס' נסדר בסדר וקרא: אהובך ג' וס' בשמאל א' סמך ים: הכיני ד' וס' בסדר עקב. באהלי ל שחורה אני
 ונאווה ונאווה חד פן אב כן חד חר כא בריש וס' נסם בכסר רבת במערב אות הבף בלד: איב י' וס' נסם בריש בגילת איכה:
 לרחיו נסך וגבורתך ועברת לעסא
 בית ישראל ועל עסמיא דוי שסעו ית שפע
 גבורתך ואמתך טבא ושפך קריש אשתמע
 בכל ארעה דהורה בחור מססח רבותא
 דהוה סתרי על רישי סלכין וכהנין זבנין
 פן רחמי צדיקיא לסהך בתר אורחא טובך
 גדיל דחכסנין על סמא הרין ועל סמא דאמין
 סטכני פד נפקו עמא דבית ישראל
 מסצרים הוה סדברא שכנינת סרו על סמא
 קדסיהון בעמורא דעננא ביסמא ובעמורא
 דאשתא בל יא אסרו צדיקי דר א הווא
 ריבון על סמא דגדינא בתוך ונהו דחמין
 ברר אורח טובך וקריב רחן בשפולא
 דטור דסני וזהב לן ית אורייתך סן ביה גענך
 דרקיע ונחרי וגברת בעסרין ותרתי איתון
 דסכתבא בחון ונהו דכירין יתהון ונחרי ית
 צדיקיא דעברין דמקון קרסין יהון דחלון סיןך
 ית עיגלא אתקרו אפיהון ככנוי רכוש דשרין
 סנא ויו יקר אפיהון כסל אביא על דעברו
 סליק לרקיעא ויהב שלם בניהו דבין סלפיהון:
 לא תבון ויליעל די אנא קדריא סנכון על
 שקרא איתון ערמו לא סתקפא תקוף רוגא דוי
 ול סרו על סמא די הוא אלתרא לא פלחית
 הגדה כד סמא זימניה משה נביא לימפרס
 למיבא בגלותא כען חיי קרמי איכרין יתפרנסון
 כדו סתא וכו' בישטא דסיתרא בתקופת ססו
 דעשו וישטעאל די סתתפין לך סעו תהון לתבריא:

לרחיו שמניך טובים שמו תורק שמך
 על כן עלמות אהובך: בשכני
 אחרוך ברצה הביאני המלך חריו
 נעלה ונשמחה בך נוכיחה דודיך מ
 מיין מישרים אהובך: שחורה
 אני ונאווה כנורת ירושלים כאהלי
 קדר כיריעות שלמה: אל תראני
 שאני שחורה ששופתני השמש
 בניי אמי נחרר בי שמני נטרה ארת
 הכרמים כמי שלי לא נטרתי:
 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה
 איכה תרביץ בצדדים שלמה אתה
 כעטה על עדרי חבריך:

לרחיו שמניך טובים שמו תורק שמך
 על כן עלמות אהובך: בשכני
 אחרוך ברצה הביאני המלך חריו
 נעלה ונשמחה בך נוכיחה דודיך מ
 מיין מישרים אהובך: שחורה
 אני ונאווה כנורת ירושלים כאהלי
 קדר כיריעות שלמה: אל תראני
 שאני שחורה ששופתני השמש
 בניי אמי נחרר בי שמני נטרה ארת
 הכרמים כמי שלי לא נטרתי:
 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה
 איכה תרביץ בצדדים שלמה אתה
 כעטה על עדרי חבריך:

לרחיו שמניך טובים שמו תורק שמך
 על כן עלמות אהובך: בשכני
 אחרוך ברצה הביאני המלך חריו
 נעלה ונשמחה בך נוכיחה דודיך מ
 מיין מישרים אהובך: שחורה
 אני ונאווה כנורת ירושלים כאהלי
 קדר כיריעות שלמה: אל תראני
 שאני שחורה ששופתני השמש
 בניי אמי נחרר בי שמני נטרה ארת
 הכרמים כמי שלי לא נטרתי:
 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה
 איכה תרביץ בצדדים שלמה אתה
 כעטה על עדרי חבריך:

זרה לא עשו להם והאמינו בו ובסלוחו ולא אמרו היאך כבא למדבר לא מקום
 זרע ומזונות והלכו אחריו והוא הביאם לתוך חריו והיה ענינו כענין עשרם היום גלים
 וסמכים בו אף לפי שנייה וזכרתם ומשפטם כדור וסם מזכירי דריון מיין ומימר
 אהבתם איתון: סחורה חני ונאה וגו'. ארם ונתינו אל חקל כענין אף ארם
 עזבי חוסי מכי סחרות סבי כי סחור חני על דוי סופית סמסם ונאה חני בחינתך
 ארבים כאים. אס אבי סחור כאהלי קדר המסחרים מכני הגמלים כמס ספוא שמהו
 תמיר במדברות קלה חני להקבם להיות כיריעה שלמה. רבמאל היא זו אמרת
 ככסת ישראל לאומות סחורה חני במעט ונאה חני במעט אבותי ואף במעט ים
 מהס כאים חס ים ביעת העבל ים ים כנגדו זכות קבלת התורה וקורא לאומות
 בנות ירושלים על סם סהיא עתדה לעשות מטרמלין לבנון כמו סבא חזקאל
 ובתי חוקס לך לבנות כמו סקרון ובנותיה: אל תראני. אל תקבלו בני לבנין
 סלנו סחרות לבי סאיין סחרותי וכעירי ממעתי אחי אל על דוי סופית סמסם
 סחורן סחרות כח להתלבן כסעמור בל: בני אמי כרו. הס בני מכרם
 סטרלתי ססם ועלו עמי בערב ססם כסרו בי סחסיס ופתחוי סד ססמניו נטרה
 את הכרמים וסם סופתני ססמם והוסחרתי כלומר כקניו עובדת חלויס אחריס
 וכרמי סהיא עלי מחבותי לא כנרתי מיניו כרכיס כקראיס בתקרא בלסון כרמיס
 סנכאר ובתנילה את כרמיה מסם ומתרג' ואמני לית פרכסא וכן לא יכנה
 דרך כרמי: הגדה לי שאהבה נפשי. עכסו רוח הקדש חזור ומרמה אורה לכאן
 סחביב על הרעה אמרת ככסת יסר לכסני כאסם לבעלה הגדה לי שאהבה נפשי
 איכה תרע כאכך כן הזאבי הללו אסר ססם כזוכס ואיכה תרביץ כצדדים בבלות
 הזס סהיא עתדה להס ככרמי סהיא עת כרה לכאן: טלמה אהיה כעטניה: וסם
 תאל מה אכופת לך ית און ככרך סהיהא כאבילה עוטה על ספה כוכיה על זאבי:
 על ערדי חבוריך. אל על ערדי סלר חרועי ססם רועיס כאן כמותך כלומר כן ברודי
 האומות הסמוכים על אהיס אחרים וסם להס מלכיס וסרים מכהנין ארוסם: אס

סזכתי. ראתי והביטתי בו גלתי וכמוהו ולא סזכתי ען איה: כחרו בני
 נלחמו בו והלון לבני כעל מן ויחר אבו: כוברה. סם התואר ועניו סומרת
 סאהבה נסמי. יסר מקום הקריאה כמו ארה: איכה תרעה. ככאן: איכה
 תרביץ. ארוס ים אמרי סעניו סחלת המקום כמו איכה סם: סלמה. סמך
 מקום אסר: כעטניה. ומתעבת והיא פועלת מן ויכט ססם אל ססלל. וסם אומ
 חולטת והוא רחוק. וסם אמרים נערת מן ועט ססם:

הפעם השנית

לרחיו שמניך. כי שמניך ים להס ריח טוב מרחוק והזכרת סמך כחילו שמן מור
 וזרק לפניה על כן עלמות אהובך ואס כן סמך מרחוק אף כי כספיות סין:
 מסכני. וכל ארת מהעלמות מתאווה ואמרת מסכני אחרך כרו: הביאני המלך
 חריו. יתר כסמך כן ממה טובי אחי המלך חריו: סחורה. ובכור סלמה
 העלמות היו אמרות מסכני חזרה הנערה לכן ואמרה איכני פחותה מכס על
 פי מים כי סחרות מעט כאהלי קדר ססם מעלויס למסם תמיר יפה חני כיריעות
 סלמה. ואל תקראני פירוסן אל תבזוני או אל תקראני בעין קלון וחסרון כי זה
 סחרות לא בולרתי בך ורק הוא המקרה וסור וסבת זה המקרה כי כעסו חני עלי
 וסמוני כוטרתי את הכרמים וסדחלה קורס זה אפילו כרמי פלו לא נטרתי.
 חזרה לרעה ואמני לו הגדה לי איז מקום תרעה ותרביץ כי חני רוכה לסוב רעה
 וארדך אחרך:

הפעם השלישית

לרחיו. היה מלמד מעטיו של המקום ומורה אספי דרונן וכלל מקום סהולך וקרא
 סם אכרס כסם: וזהו סמן תירק סמך: על כן עלמות אהובך. על כן עלמות סמך
 להס בעל כן אכרס סלח היה להס חלוה הכניסם תחת הייחור כענין ואת הנכסם
 אסר עמורין: מסכני. סמסך אחר המקום וזהו מלך מולרתי. הביאני המלך חריו וקרא
 דודי אחי. ססמם הוא גרות מכרס ומי סכבו לי ספתי ססמם מכרס מכרס אסר חזקאל ססחורס הכניא
 ססכני כי וסם עשרים עטרה זרה ואמר לסמך חעתי עליהם לבלות אסר ססם סלח לא נטרתי.
 דרכס ולא מתערב עם חלויס אחרים סמלומר ססם כמך חנה ענין על ערדי חבוריך:

ססמם סלח היה להס חלוה הכניסם תחת הייחור כענין ואת הנכסם
 אסר עמורין: מסכני. סמסך אחר המקום וזהו מלך מולרתי. הביאני המלך חריו וקרא
 דודי אחי. ססמם הוא גרות מכרס ומי סכבו לי ספתי ססמם מכרס מכרס אסר חזקאל ססחורס הכניא
 ססכני כי וסם עשרים עטרה זרה ואמר לסמך חעתי עליהם לבלות אסר ססם סלח לא נטרתי.
 דרכס ולא מתערב עם חלויס אחרים סמלומר ססם כמך חנה ענין על ערדי חבוריך:

אם לא תדעי לך • זו היא תמונת הרועה אם לא תדעי לך להיכן תלך לרשת כמלך
 את היתה כעמי סמל לזו הרועה מלהבינה אותם • כזו לך בעקבי הבאין • הקטלתי
 בעקביתך דרך מלכתי הבאין והעקבים נכרסם טרלכים בלעז • וכך הדכה במקרא
 ותקביתך לא מדוע כחמסו עקבך והוא יגור עקב יסוכב על עקביו ואותו הדרך לכו •
 ורש את גריותך על

אם לא ה' רָפָא וְסִמָּא אִם לֹא יִמְעָא הַגִּבַּב • אִם לֹא תִשְׁמַר לְעֵשׂוֹת • אִם לֹא אֵת דְּמֵי נִבּוֹת • אִם לֹא חֲשַׁבְעוּ וְאִם לֹא הַשִּׁיבֵי
 עַל לֵב דְּבַלְאֵי • אִם לֹא יִשׁוּב הַרְבּוּ לְשׁוֹשׁ • אִם לֹא שׁוֹחֵי וְדוֹכְבֵי • אִם לֹא חֲדוּעֵי לֶךְ וְחַפְזֵי כְּנֵשִׁים • וְכֹל רָף דְּאֵיבֵי דְּבֵלֵי
 אִם לֹא בִבְבִי וְאִם לֹא וְסִמָּא וְאִם לֹא אִיִּשְׁתֵּי מִיּוֹבֵבֵי • וְאִם לֹא יִסְכְּעוּ בְּשִׁלְחָא

אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי
 לך בעקבי הצאן ורעי ארתי גריתך
 על משכנות הרעים:

לסכתי ברכבי פרעה
 דמיתך רעית: נאנו לחייך בתולים
 צאיך כחרוזים: תחיי ורחב
 נעשה לך עם נקרות הכסף: עד
 שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו:
 צור המר דודי לי בין שדי יליון

אזרח סגריא לתון מארבע סטריהון מן ימינא וכמלא לא היו מברכיא דמלין חיוון מלך ז'סן
 בתרהון הוה פרעה רשיעא וששירמיה למן קדמיהון הוה יסא וסוף מה עבד קודשא בריך הוא
 אקגלי בכת גבורתיה על יבא ונגב ית יסא וית טיבא לא נבא אפר ורשיעא ועך בל'אין ונוכראין די
 בבניהון ית מו' ריפא יכל לגבא וית טיבא לא יכל לגבא כי היא שעתא מקף רגוניה די עליון
 זבועא לשקוהוון במז' דיםא היכמה דאשתנקו פרעה ותילותוהי רתוכוהי ופרשוהי וסכוותו
 אלולי טשה נביא דפרש די'ו בעלו קדם י' אזרתיב רגוניה די' מנהון ופתח איהו וצדיקי דראית
 פוקהון וצארו שירמא ועירו בגו יסא רסוף בבישתא בנין זכותא דאברהם יצחק ויעקב דמיא
 די'ו נאו' בד נפקו למדרא אפר י' למשה לפכה יא עמא דרין לאתוהיבא להון פתגמי אורימא
 ויהון כזמסין בליסתהון דלא יעדון מן אור תאטבא היכמה דלא עדי סוכיא דזמסא בליסמיה
 וכמה יא קדלהון לסו ברא גיר פיקוריי ויהי עליוהון כניראעל קרל תורא דהוא תריש בתקליא
 דפרנס יתיה וית סריה: לורי בכזן איתאכר למשה סק לרקיעא ואתן דך ית תרין לוחי אבנין
 חציבין מספיר כורסי קרי' היקן מדהב שב מסרין בשיטין כרזיבין בא צבעו ג'ול דרהון עקרתי
 דבריא זקקת יתיר מן ספ' דסווקק שבע זמנין שבעא דסכום ענינין דמיתפרשין בהון ארבעין
 ותשע אפי' ואתנינון על דך לעמא בית ישראל: עד ועוד דהוה משה רבהון ברקיעא לקבלא
 ית תרין לוחי אבניא ואורימא ותפקוהיא קמו רשיעי דרא תהוה ועבדו עגל דרהב ועיר ברובין
 די ביניהון ואסריאו עבדיהון ונפק להון שום ביש בעלמא דסקרמת דנא הוה נפק ריחיהון גרוף
 בעלמא ובחר בן סריאו כנדרא ריחיה ביש לתרא ונתת מכתש סגור דנא הוה נפק ריחיהון גרוף
 היא זיסמא אפר י' למשה אזיל חות ארום ונבילו עכך פסק מיני ואישיעינון בכזן תב משרד ובעיא
 רחמי מן קרס י' ודבר י' להון עקד' יצחק רכפתיה אביו בטור סוריה על מדבריא ורחב י' מן
 רגוניה ואשרי שכינתיה בנינוא בפלג דמי' •

בשקבי הבאין • כמו ועקביתך לא נודע האמתות המקוב הרוך אחריו • גריותך •
 כל קטן יקרה גריו ומסמיכתו לעזים היא הד'היה: לסוכתי • ה'ר כוסף כ'ר מל'ה'ל
 מפסט אהבתי לרופ: בתורים • כזרות מכוונות כמו תורים: חרוזים • הם הקסו'ר
 מהאבא: היקרות ואין לו חבר וים אום כי וחרוזי' במרכולתך כמוהו ויתחלף האלף
 בחית ויה איננו ככזן

כזו לך בעקבי הבאין • הקטלתי
 בעקביתך דרך מלכתי הבאין
 והעקבים נכרסם טרלכים בלעז •
 וכך הדכה במקרא
 ותקביתך לא מדוע כחמסו עקבך
 והוא יגור עקב יסוכב על עקביו
 ואותו הדרך לכו •
 ורש את גריותך על

אם אפר קודשא בריך הוא למשה בני
 אבעיא להון לסחי גלותא בנישתא דסתילא
 לריבא שפירמיה ודנפשי תהא רחיס לה
 תהא מלכא באוריהון דצדיקיא ותהא
 מסררא עלותא על פום בר'ולה ופדבריי
 דרהא ותווי מאלפא לגנהא דסתילין לגווי
 עיזין לסתך לבית בנישתא וליבית סדרשא
 ובהווא זכותא ותוין מתפרנסין בגלותא
 עד זמן דאשלה מלכא משינא ויהי מבר
 יתהון בנייה על משכנוהון הוא בית מקדש
 דבני להון דור ושלמ' רעיהו דישאל:

לסכתי כו' נפקו ישר מסערים רבופרעה
 ומשירתי בהריתון ברחיכו ובפרשין ונות
 אזרח סגריא לתון מארבע סטריהון מן ימינא וכמלא לא היו מברכיא דמלין חיוון מלך ז'סן
 בתרהון הוה פרעה רשיעא וששירמיה למן קדמיהון הוה יסא וסוף מה עבד קודשא בריך הוא
 אקגלי בכת גבורתיה על יבא ונגב ית יסא וית טיבא לא נבא אפר ורשיעא ועך בל'אין ונוכראין די
 בבניהון ית מו' ריפא יכל לגבא וית טיבא לא יכל לגבא כי היא שעתא מקף רגוניה די עליון
 זבועא לשקוהוון במז' דיםא היכמה דאשתנקו פרעה ותילותוהי רתוכוהי ופרשוהי וסכוותו
 אלולי טשה נביא דפרש די'ו בעלו קדם י' אזרתיב רגוניה די' מנהון ופתח איהו וצדיקי דראית
 פוקהון וצארו שירמא ועירו בגו יסא רסוף בבישתא בנין זכותא דאברהם יצחק ויעקב דמיא
 די'ו נאו' בד נפקו למדרא אפר י' למשה לפכה יא עמא דרין לאתוהיבא להון פתגמי אורימא
 ויהון כזמסין בליסתהון דלא יעדון מן אור תאטבא היכמה דלא עדי סוכיא דזמסא בליסמיה
 וכמה יא קדלהון לסו ברא גיר פיקוריי ויהי עליוהון כניראעל קרל תורא דהוא תריש בתקליא
 דפרנס יתיה וית סריה: לורי בכזן איתאכר למשה סק לרקיעא ואתן דך ית תרין לוחי אבנין
 חציבין מספיר כורסי קרי' היקן מדהב שב מסרין בשיטין כרזיבין בא צבעו ג'ול דרהון עקרתי
 דבריא זקקת יתיר מן ספ' דסווקק שבע זמנין שבעא דסכום ענינין דמיתפרשין בהון ארבעין
 ותשע אפי' ואתנינון על דך לעמא בית ישראל: עד ועוד דהוה משה רבהון ברקיעא לקבלא
 ית תרין לוחי אבניא ואורימא ותפקוהיא קמו רשיעי דרא תהוה ועבדו עגל דרהב ועיר ברובין
 די ביניהון ואסריאו עבדיהון ונפק להון שום ביש בעלמא דסקרמת דנא הוה נפק ריחיהון גרוף
 בעלמא ובחר בן סריאו כנדרא ריחיה ביש לתרא ונתת מכתש סגור דנא הוה נפק ריחיהון גרוף
 היא זיסמא אפר י' למשה אזיל חות ארום ונבילו עכך פסק מיני ואישיעינון בכזן תב משרד ובעיא
 רחמי מן קרס י' ודבר י' להון עקד' יצחק רכפתיה אביו בטור סוריה על מדבריא ורחב י' מן
 רגוניה ואשרי שכינתיה בנינוא בפלג דמי' •

הפעם השנית
 הסיכ' כאלף ב בעקבות
 הבאין ורשי גריות
 קטנות כמו סאתס
 למעלה ממסכות
 הרועים כי מס הוא
 מקוויי לסוכתי
 סקנת הסוס: ברכבי
 יס רכבין ורכב ברזל
 אל לה דמיתך רשי
 כן אותם העלמות
 ס אלהבני כמו הסוכיא
 בין הרכב כמו הסוכיא
 הצעף מים על לחיה
 מכוור כמו המתב
 המכויר ברמות תורים
 פהוה על לחי הסוכיא
 וחלי הכתם הם
 הקטרים כדמות קטרים פיסמו על זכר הכוכיא ולא היה רחוק לך סיהו התור
 מלך כחם זהבס סקרות הכסף • ענתה היא ואמרה ח'עם סריחי כורף והפילו
 המלך כסוהא במס'ו יתאה להריח כרדי וית טוב רוח כורף יס לרודי סהוא כבוד
 המור והיינו מתאהו מלין כח'די והיינו חושבת פאחי מתחבת אפסכל הכומר •

הפעם השלישית
 אם לא תדעי • הסיכס הנטא סהרגבא להס במצרים וים אמרים סהיה אהרן
 וכן עבין סלח נא ביד תסלח סלח נא כד אונתו סתפסלח אונתו בכל עת: אח' גריותך •
 הם קטני אמנה מלין להס דעת ככונה: לסוכתי • החל הביא והמר לישראל מפי
 הגבורה לסוכתי והמר לחיך בתורי והענין כי מצאמי מצר' בכלי כסף והכזוב מלוח
 וענתה ככסה וסדאלש סהמלך במס'ו ויענין כי מצאמי מצר' אל הר'סאלים אז יתן
 כרדי ויחול והוא ריח הקטורת: בין סדי יל' • בין הכרובים מ' באמצע מהנה ישראל •

מסכות הרועים •
 בין מסכות סאר ה
 הרועים סאת אלס ה
 וזה הרובמח אם לא
 תדעי לך כסויי ו
 עשרתי הוסה בנסים
 בסאר אונות ז'וכה
 תרש חנכלי מיד ה
 התחיקס לך לחיות
 בטיסם ולא יאברו ב
 בניך התכנני ברכי
 אבתיך הרלסמס ס
 סקבלו תווחי וסמרו
 מסמרתו ומכוני ולכי
 ברכיסם ויף ככסר
 זאת תרש גריותך
 אל סרי האונות וכי
 אחר ירמיה הכיני לך
 ז'וכיס סויה לך ל
 למסילה ונ' •
 לסוכתי ברכבי פרעה
 דמיתך רעית: לחר
 זוכמו למ' לקול תמו
 התון מוס וכמו למ'ר
 לריס סוכין לקיסכת
 סוכ' הרבה סלסכתי
 מתכוני לאל' ל
 לקראך ברכבי פרע'
 להועך כמו סמאר
 רככת בים סוכין ס
 סוכיס הרבה מס
 דמיתך רעיתו מתקוין
 מצעקך סמאל ואתם
 תחריסון זאת רחיתי
 בספרי אגדה דבר
 אחר דמיתך רעית
 מס דמיתך רעית
 מס הרחיתי לכל ס
 סרשיתית סלסוכתי
 קיסכת סוכי ובלסמן
 למ' קבל' סמאל
 דמיתך רעיתו סמאל
 בלעז כמו אונת דמיו
 להרוב כס' קשטין
 בקשטס כח'ס:
 כאו לחיך בתורים •
 סורות כומי חון
 ומכתו זה: כורף
 בזרוזים • עק' זהב מרגליות חרותות בעתילי זהב סל בינת היס תורי זהב נעסמ
 לך • נמלכנו אנו ובינת דיני לכני בא פרעה ספסולכנו ואלוהי את מ לרדוף אחרך
 עס כל סכח בני אורחותיו כרי בעפעס לך תורי קוטנו הזהב: עס סקרות הכסף •
 סהיה כורף ככד סהובאחס ממכרים סג'ולה היתה בינת היס מצות מכרים •
 סקרות כלי כסף מכרדים ומכוירים כחברבורות וגוויס: עד סהמלך במסכו'
 משהיה ככסף ישראל ואומרת כל זה אמת טובה גמלתני ואלו גמלתך רעה כי
 בעוד המלך על הפלסן מהכח חופתו כרדי נתן ריחו חילוף להבאנו כעוד סהסכיה
 בכיני קלקלתי בעגל ולסמן חבה כתב הכתוב נתן ריחו ולא כתב נ סמיס או הכרתי
 לכי סדבר הכתוב בלסמן טקיה: כרוד המור רדילי • רודי כעפה ליכמי סיס לו
 כרוד המור בחיך • ואמר לו היליך כרוד זה סיתך ריח טוב מן ר'סחן סאכרתי
 כך הקצה תרפ'א על משה העגל ומכ' להס כפרה על עת סויה סהמלך
 למכפן יובא זהב המסכן וככר על זהב העגל: בין סדי יל' • חף למי סמעלתינו
 אחר למסן מס כד סדי בין סדי ברי הארון: אפסכל

מכאן כי תפומים - משה והרץ: את מלכה נפשי רחוקים: מה מלכתם בפני כמעט מצדדתי מהם: קרוב לפירושם ממני לכוף ארבעים סנה: עד שמלכתי סהיה עמי בימי יהושע לכבדם מלכים ואחד מלכים: ארבעות ולא ארבעו: לא חתתי לו רפיון עד שהביאיתו למסכן מילה במבול כל זאת טעמה לוי הסבבתי ארבעים האומות בהיותו גולה

כחמרות: כמו עמדים כמו ותמרות כחובים ויסאו תרים מהם דמיות לאילן התמר: ארבעת: מן אבן עמר רגליו: רובלי סוחר כמו המה רובליך: מלמדי: רגלים כמו כעגל לא למד: אכריון: אף לודומה ופירושו לפי עשתי בנין נכבד: פירתי

הפעם השנית

היתה רואה כחלום זה כעין על מעשכי כלילי מהתה מן דעה שיש מן בית אלה וביאותי מסבבז כמות כיון מלא יערה וכאשר היה בסוף דרכה ה הנערה אחר דודה וכאשר ראה אותה תמה אמר מי זאת עולה מן המדבר: וטעם הנה מטתו מלמלת מסיס גברי כי הנה עמה המלך הוכרז לגבורים רבים שישמרו מטתו: ממהר בלילות: ממהר מטתו לסטים בעבורי: ואף עלתה זאת מן המדבר לבה ועוד מלמלת המלך כאשר לקח את חסותו ה הוכרז לבנות אפריון והוא היה בתוך ה האפריון

הפעם השלישית

עד ממזאכתי הסומרה והם משה והרץ: ומעט זמן הית מ עשברתי והתפרדתי מהם והענין עולה משה והתפלל בעש ישראלי עד שהבאתי אל הארץ: הסבבתי ארבעים: אף על פי שנכנסה הסביבה ל עמכם לא תוכלו ל להכנס לארץ עד ש מיגיע הקץ והם אמרו הכנו ונלכנו וכתוב ויחוס ויכתום: מי זאת עולה מן המדבר: כנסת ישראל מלמלת מן המדבר ושעשה הולכת בכל המדינות וזה ענין מקומות מוד וענין הנה מטתו מלמלתה היא ארץ ישראליהם מן ההים ממנו מלמלתה: ענין עמכם כבדו כבודי עמכם רבבות הם הכליל ארץ כאשר פקד אותם משה וחלמתי הכתוב: מפחד בלילות ומהו מלמתי מלמתי

שהביאתו מל בליש וסוף לך הבא העיר: והבאתי אתם וידעו את הארץ: עד שהביאתו אל בית אמי עד ועד לא כמעט בארץ סוף ערבתי עד שאתן: עד רדת: בכפר רגל עד קרקוד: אבן אשכ עד שוכך: ואשכחתי נדה עד לשמים: בטח עד חיותם: בכפר רגל עד קרקוד דאוב: עד שתפוזג בסים: כחברותג מל רכל בליש

מצאוני השמרים הסלבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמעאתי ארץ שאהבה נפשי אחתי וזלתי ארפנו עד שהביאתו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בעצאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

מי זאת עלה מן המדבר פתי מרות עשן מקשרת מל ולכונה מכל אבקת רובל: הנה מטתו של שלמה ששים סבבים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחי חרוב מלמדי מלחמה איש חרוב על ירכו מפחד בלילות:

אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון:

השביאיתו מל בליש וסוף לך הבא העיר: והבאתי אתם וידעו את הארץ: עד שהביאתו אל בית אמי עד ועד לא כמעט בארץ סוף ערבתי עד שאתן: עד רדת: בכפר רגל עד קרקוד: אבן אשכ עד שוכך: ואשכחתי נדה עד לשמים: בטח עד חיותם: בכפר רגל עד קרקוד דאוב: עד שתפוזג בסים: כחברותג מל רכל בליש

מצאוני השמרים הסלבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמעאתי ארץ שאהבה נפשי אחתי וזלתי ארפנו עד שהביאתו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בעצאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

מי זאת עלה מן המדבר פתי מרות עשן מקשרת מל ולכונה מכל אבקת רובל: הנה מטתו של שלמה ששים סבבים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחי חרוב מלמדי מלחמה איש חרוב על ירכו מפחד בלילות:

אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון:

השביאיתו מל בליש וסוף לך הבא העיר: והבאתי אתם וידעו את הארץ: עד שהביאתו אל בית אמי עד ועד לא כמעט בארץ סוף ערבתי עד שאתן: עד רדת: בכפר רגל עד קרקוד: אבן אשכ עד שוכך: ואשכחתי נדה עד לשמים: בטח עד חיותם: בכפר רגל עד קרקוד דאוב: עד שתפוזג בסים: כחברותג מל רכל בליש

מצאוני השמרים הסלבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמעאתי ארץ שאהבה נפשי אחתי וזלתי ארפנו עד שהביאתו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בעצאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

מי זאת עלה מן המדבר פתי מרות עשן מקשרת מל ולכונה מכל אבקת רובל: הנה מטתו של שלמה ששים סבבים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחי חרוב מלמדי מלחמה איש חרוב על ירכו מפחד בלילות:

אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון:

השביאיתו מל בליש וסוף לך הבא העיר: והבאתי אתם וידעו את הארץ: עד שהביאתו אל בית אמי עד ועד לא כמעט בארץ סוף ערבתי עד שאתן: עד רדת: בכפר רגל עד קרקוד: אבן אשכ עד שוכך: ואשכחתי נדה עד לשמים: בטח עד חיותם: בכפר רגל עד קרקוד דאוב: עד שתפוזג בסים: כחברותג מל רכל בליש

מצאוני השמרים הסלבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמעאתי ארץ שאהבה נפשי אחתי וזלתי ארפנו עד שהביאתו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בעצאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

מי זאת עלה מן המדבר פתי מרות עשן מקשרת מל ולכונה מכל אבקת רובל: הנה מטתו של שלמה ששים סבבים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחי חרוב מלמדי מלחמה איש חרוב על ירכו מפחד בלילות:

אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון:

כחמרות: ארבעת: מן אבן עמר רגליו: רובלי סוחר כמו המה רובליך: מלמדי: רגלים כמו כעגל לא למד: אכריון: אף לודומה ופירושו לפי עשתי בנין נכבד: פירתי

ואשר כל נקמה כיהיו ממחדים מביאוס לבידלתי אכריון: ואחר כן עשה מלמה המלך אפריון והוא בית י

כמגדל דוד צוארך. קומה זקופה כפי האמה והדומה למגדל דוד הוא מצבת כיון
 מהוא מקום חזק וטוב ומבצר כך הוא צוארך זו למדת הגזית שהיתה חזקה
 ומבצרת כל ישראל ואחרי המגדל בנוי לתלפיות כבני לבני להיות הכל מסתכלין בו
 ללמוד צורתו וכו' מלאכת תבניתו והוא מנצח מלפניו מבהמות ארץ והתירו

לתלפיות. ים אחרים לתלות פיות מהם חרבות וים אחרים כו' והתירו נוקף וחסר
 חלק והוא מן מלפניו מבהמות ארץ ומתקדקס אמרו ארץ לו רומה: טלנו. מינו
 הכסוף וכן והטלטים ענינו כחומגניס: תפורי. כמו אסור ואל פיה: לבבתי.
 לקחת לבי: עק. מיני חלי קשורים על הצואר וכו' והתקדקס לברבורך:

בדלפיות כמו תירן
 סבירימית ובתבניתו
 חלק המגן תלוי עליו
 כך מהגה הערים ל
 לתלו מגינה וטלטים
 בכותלי המגדל לט:
 ס'טו.
 סבירימית בהג חזק
 כמו הכור ההג' מלאו
 המלטות והומה לו ל
 למדת הגזית שמעם
 היראה יוצאה מהתול
 מגן לישראל וים לומר
 חלק המגן כמו מגן
 חלק עט סדר כוח
 לחלק דור: כל טלטי
 הגבורים. מ'טו
 סתה: תודים בקראים
 על טס חזק וטלטים
 כענין סבירימית חזקה
 בוד גבור כן בני
 הכעורים אמרו הגבור
 חמר מילא חספתו
 מהם: ס'טו סרדי.
 המיניקס חותך זה
 חספה והתירן: כספי
 עפרים תלומי צביה.
 דרך צביה להתיולת
 תלומים כך סביהם
 פוים סקולים זה כוח
 ירדב חמר ס'טו סרדי
 על סס ולחוחות תלומי
 צביה מהם מכוונת
 ברהה אחת וחממה
 דברות על זו וחממה
 על זו מכוונת דבור
 ככבר דבור אכני כ
 ככבר לא תרחם ס
 סהרובח ממש חת
 הדמות סל הקרה.
 לא יהיה לך ככבר לא
 תקפא סהזנה אחר
 עכור זרה דרך חסם
 המלאכת חזק חסם
 תקף את רזים: לא

דוד ח'מ'ל וס'טו נבסר כב'ל'ים א'ס'כ'ן י'א ויחוק'ל א'ס'כ'ן ל'ד' :
 ב'ו' נ'ט'פ'ט' ב'ור ע'וכ'ר' : נ'פ'ת ח'ד ב'ן י'א פ'ס'ר י'ש'ה'ו'ן ב'ן ק'ו'ס'ו'ל' :
 כ'מ'ג'ד'ל ה'י'ד' צ'ו'א'ר'ך ב'נ'ו'י ל'ת'ל'פ'י'ו'ת
 א'ל'ה'ר'מ'ג'ן ת'ל'ו'י ע'ל'ו'י כ'ל ש'ל'ט'י
 ה'ג'ב'ו'ר'ים : ש'נ'י ש'ד'י'ך ב'ש'נ'י ע'פ'ר'ים
 ת'א'ו'מי צ'ב'י'ה'ה'ר'ע'ים ב'ש'ו'ש'נ'ים :
 ע'ד ש'י'פ'ו'ח ה'י'ם ו'נ'ס'ו'ה'ל'ל'ים א'ל'ך
 ל'י א'ל ד'ר ה'מ'ו'ד ו'א'ל ג'ב'ע'ת ה'ל'כ'ו'נ'ה
 : כ'ל'ה' י'פ'ה'ר'ע'י' ו'מ'ו'ם א'י'ן ע'ך :
 א'ח'י מ'ל'כ'נ'ו'ן כ'ל'ה' א'ת'י
 מ'ל'כ'נ'ו'ן ת'כ'ו'א'י ת'ש'ו'ר'י מ'ר'א'ש א'מ'נ'ה
 מ'ר'א'ש ש'נ'י ו'ח'ר'מ'ו'ן מ'ע'נ'ו'ת א'ר
 א'ר'ו'ת כ'ה'ר'י נ'מ'ר'ים : ל'ב'ת'נ'י
 א'ח'ת'י כ'ל'ה' ל'ב'כ'ת'נ'י כ'א'ח'ר מ'ע'י'נ'ך
 כ'א'ח'ר ע'נ'ק מ'צ'ו'ר'י'ך : כ'ה' י'פ'ו' ד'ד'יך
 א'ח'ת'י כ'ל'ה' מ'ה' ט'כ'ו'ר' ד'ד'יך מ'י'ן ר'י'ח
 ש'מ'י'ך מ'פ'ל ב'ש'מ'ים : נ'פ'ת ת'ט'פ'נ'ה
 ש'פ'ר'ו'ת'יך כ'ל'ה' ד'כ'ש ו'ח'ל'ב ת'ה'ר'ת
 ל'ש'ו'נ'ך ו'ר'י'ח ש'ל'מ'ת'יך פ'ר'י'ח ל'כ'נ'ו'ן :

הבדור ד'ל ב'ל'ש' ו'ס'ט' א'ר'ך ל'י א'ל ד'ר ה'ב'ו'ר' : ו'י'ד' נ'ט'פ'ט'ב'
 ב'ו' נ'ט'פ'ט' ב'ור ע'וכ'ר' : נ'פ'ת ח'ד ב'ן י'א פ'ס'ר י'ש'ה'ו'ן ב'ן ק'ו'ס'ו'ל' :
 כ'מ'ג'ד'ל ה'י'ד' צ'ו'א'ר'ך ב'נ'ו'י ל'ת'ל'פ'י'ו'ת
 ל'יך ח'ס'ו'ן ב'ז'כ'ו'ת'א' ו'ר'ב כ'ע'ו'ב'ר'ו'ן ס'כ'ו'ן כ'ד'ו'ר
 מ'ל'כ'ה' ר'י'ש'ר'א'ל ו'ע'ל מ'י'ס'ר פ'ו'ס'י'ה' ד'ה'ו'ר'
 מ'כ'ב'נ'י ע'ל'מ'א ו'ב'א'ו'ר'פ'ן ד'א'ו'ר'י'ת'א' ה'ח' ע'ט'ק'
 ר'ח'י'צ'ו'ן ע'מ'א ב'ית י'ש'ר'א'ל ו'ס'נ'צ'ו'ח'ו'ן ב'ק'ר'ב'א'
 כ'א'לו א'ח'ר'ו'ן ב'י'ד'ה'ו'ן כ'ל מ'י'נ'י ע'י'נ'י ד'ג'ב'ר'ו'ן
 : ש'נ'י ת'ר'ו'ן פ'ר'י'ק'ו'ך ד'ע'ח'ר'ו'ן ל'מ'י'פ'ר'ק'ו'ך
 מ'ש'י'ח ב'ר'ו'ד ו'מ'ש'י'ח ב'ר'א'פ'ר'ים ר'מ'ן ל'מ'ש'ה'
 ו'א'ח'ר'ו'ן כ'ב'ו'י ו'כ'ב'ר ד'א'מ'ת'ו' ל'ת'ר'ו'ן א'ו'ר'ו'ל'ו'ן
 ת'י'ו'ס'י' ט'ב'נ'א ו'ת'ו'ו'ן ר'ע'ו'ן ל'ע'פ'א' ב'ית י'ש'ר'א'ל
 ב'ז'כ'ו'ת'ה'ו'ן א'ר'ב'ע'י'ן ש'נ'י'ן ב'מ'ד'ב'ר'א' ב'ב'נ'א'
 ו'ב'ע'ו'פ'ו'ן פ'ט'י'מ'ו'ן ו'ס'י ב'א'ר'א' ד'מ'ר'ים : ע'ד
 ו'כ'ל י'ס'ן ד'ה'ו'ן ב'ית י'ש'ר'א'ל א'ח'ר'ו'ן ב'י'ד'ה'ו'ן
 א'ו'ס'נ'ו'ת א'ב'ה'ת'ה'ו'ן צ'ד'יק'א' ת'ו'ו' ע'ר'ק'ו'ן מ'ז'יק'ו'
 ו'ט'ל'ט'י ו'צ'פ'ר'י'ר'ו' ו'ס'ב'ר'י' מ'ב'י'נ'ו'ה'ו'ן ע'ל ד'ה'ו'ר'
 ש'כ'י'נ'ת'י ק'ר'א'ר'ו'י ש'ר'י'א' ב'ב'ית מ'ו'ק'ר'ש'א' ד'ה'ו'ה'
 מ'כ'ב'נ'י כ'ט'ו'ר מ'ו'ר'ו'ה' ו'כ'ל מ'ז'יק'א' ו'כ'ח'ב'ל'י'א'
 ה'ו'ו' ע'ר'ק'ו'ן מ'ר'י'ח כ'ט'ו'ר'ת ב'ו'ס'מ'ו'ן : כ'ל'ך
 ו'ב'ז'מ'ן ד'ע'ס'ך ב'ית י'ש'ר'א'ל ע'ב'ר'ו'ן ר'ע'ו'ת'ה'
 ד'פ'ר'י'ע'ל ס'פ'א' ה'ו'א' מ'ק'ל'ים י'ת'ו'ה'ו'ן ב'ש'מ'י' מ'ר'ו'ס'א'
 ו'ב'ז' א'מ'ר כ'ו'ל'ך ש'פ'ר'ת'א' כ'נ'י'ש'ת'א' ד'י'ש'ר'א'ל
 ו'מ'ת'ת'א' ל'ו'י כ'י'ך : א'ת'ו'י א'מ'ר ו'י' ב'מ'י'ס'ר'י'ה' ע'מ'י ת'ה'י י'ת'כ'א' כ'נ'י'ש'ת'א' ד'י'ש'ר'א'ל ד'ר'מ'א' ל'ג'י'נ'י'ב'י'
 ד'ה'י'א צ'ע'י'ע'א' ו'ע'מ'י ת'ע'ל'ו'ן ל'כ'ו'ר' מ'ו'ק'ר'ש'א' : ו'י'ת'ו'ן ע'ר'ק'ו'ן ל'ך ד'ו'ר'ו'ן ר'א'ש'י' ע'מ'א ד'ת'ב'ו'ן ע'ל ג'ה'ר'
 ד'א'מ'ת'ו' ו'ד'ו'ר'י' ד'ת'ב'ו'ן כ'ר'י'ש' ט'ו'ר ת'ל'ג'א' ו'א'ו'מ'א'ד'י' ב'ת'ר'מ'ו'ן ו'י'ת'ו'ן ס'כ'ק'ו'ן ל'ך מ'י'ס'ו'ן י'ת'כ'י ב'ר'כ'ו'ן ת'ק'ו'ל'
 ד'י א'י'ו'ן ג'ב'ר'ו'ן כ'א'ר'ו'ן ת'ק'ר'ו'ב'ת'א' מ'ן ק'ר'ו'י ט'ו'ר'י'א' ד'ח'ס'י'נ'ו'ן מ'ן נ'ס'ר'ו'ן : ל'כ'ב'ת'נ'י ק'ב'ע' ע'ל
 ל'ו'ח ל'כ'י ר'ח'מ'י'ך א'ח'ת'י כ'נ'ש'ת'א' ד'י'ש'ר'א'ל ד'כ'ת'ל'א' ל'ג'י'נ'י'ב'י' ד'ה'י' א'י' צ'ע'י'ע'א' ק'ב'ע' ע'ל ל'ו'ח ל'כ'י ח'י'ב'ת'
 ז'ו'ס'ר ד'י ב'י'ך ד'י ה'ו'א' צ'ד'יק'א' כ'ת'ר מ'ן ר'ב'נ'י כ'נ'ה'ר'ו'ן ו'כ'ת'ר מ'ן מ'ל'כ'י'א' ד'ב'ו'ר'ת' ו'י'ת'ו'ר'ת' ד'ה'ו'ר'ת' : ו'י'ח'ב'א'
 כ'ל'י'א' ר'מ'ל' כ'ו'ת'א' ע'ל צ'ו'ר'ו'ה'ו'ן : מ'ה כ'ס'פ'ה' ש'פ'ר'ו'ן ע'ל'י ח'י'ב'ת'יך א'ח'ת'י כ'נ'ש'ת'א' ד'י'ש'ר'א'ל ד'כ'ת'ל'א'
 ל'ג'י'נ'י'ב'י' ד'ה'י'א צ'ע'י'ע'א' כ'מ'ר'ה' ט'כ'ו'ן ע'ל'י ח'י'ב'ת'יך י'ת'ו'ר מ'ש'ב'ע'י'ן א'ו'מ'י'א' ו'ש'ו'ם ט'ב' ד'צ'ד'יק'ו'ך ג'ד'י'ך כ'כ'ל'
 ב'ו'ס'מ'ו'ן : נ'פ'ת ו'ב'ע'י'ד'ו'ן ד'מ'צ'ל'ו'ן כ'ה'נ'נ'א כ'ע'ו'ר'ת'א' ד'ק'ו'ר'ש'א' ל'ח'ן כ'פ'ת'ו'ת'י' י'ע'ר'ת ר'ו'ב'ש'א' ו'ל'ש'נ'ך
 נ'י'כ'פ' צ'ע'י'ע'א' כ'מ'ל'ו'ת'יך ש'י'ר'ו'ן ו'ת'ו'ש'ב'ח'ו'ן מ'ת'י'ק'ו'ן כ'ח'ל'ב ו'ר'ב'ש'ו'ר'ת' ל'בו'ש'י' כ'ת'נ'י'ן פ'ר'י'ח א'ו'ל' ב'נ'י'ן :

הפעם השנית

כמגדל י
 החרוזי פהס הקסודי
 טיפ על צוארה כמו
 המגניס מהס תלויס
 על מגדל דוד: סני
 סרדי. חומר למסל
 כספי עפרים. טיפ
 להס ריח טוב מהס
 רועיס בסוסיס חמר
 לה את אמרת לי סך
 אל הרי כתי ער ס
 סיפוח היום ואני לא
 הלכתי כי אס חל לא
 המור: כולך יפה.
 הטל כל מה סחמרת
 יפה הוה כעני ומוס
 ארך כך לכן אחי מ
 מלכנו כן כוהי עני
 קרוא מרלס חמה
 הוה חר מקיס חרדי
 והמרי וסנין ברחו
 מהמדבר ומחורס ס
 התקומו כי סס כסכ
 וכוהי עניו לא חוכל
 להפדר מכתך כי
 לבבתי וולא עמר לי
 לכ:

הפעם השלישית

צוארך. המגן: חלק
 הספרוי:
 סני סרדי. הס סני
 תורות תורה סככס
 ותורה סככל כה כי
 הסרים מוזיאין את
 החלב כסנין לכל
 חמרה סככו וסכולו. חמרה
 הסכיה חני ארך לי
 אל חר המוריס מהוה
 בתי י' כי סס ככסה
 הבית זה הסנין מ
 מפורס ככפר דכרו הימים ויבן סלמה את הבית כהר המוריה חמר כראה לרוד
 אכיוה וסנין חני חכב כהר המוריס: ער סיפוח היום. ער סתקפה הרוח והטעם
 כל זמץ מיסרלס מוריס מכוני חכב כקרבס עלכן חמר כולך יפה סהיו כליסר'
 כולס בומו סלמה כדקיס: אחי מלכנו. סכאיס לרגליס מכל מקיסגס מעכר
 לירד ססס סני. וער מי סהיה כארץ ערליס חמסלי לריות ולכמריס הוה סכל
 כאיס: לבכתי. אחר סמך כולך יפה חמר יתה לבכתי כבחת ענין מכווניך
 זכו סמנו יהודה סהלך חריו סככיה כירובו מלכי יהודה הווח סרדי וענין כבחת
 מעיך הוה אליהו סביא סחחיר יסרלל כסמכוה ורכו כסס זה ענין מה יכו
 דרדיך וסכתיך מלמי מדיס ורבות וסלמוך כחות:

אמר וי במיפריה עמי תהי יתכא כנישתיא דישראל דרמא לגינבי
 דהיא ציעיעא ועמי תעלון לביה מוקרשא: ויהוון עקרון לך דורון ראשי עמא דתבון על גהר
 דאמנתו ודירי דיתבון כריש טור תלגא ואומאדי בתרמון ויהוון סכקו לך מיסין יתבי ברכין תקויל
 די אינון גברין כאריוון תקרובתא מן קרוי טוריא דחסינן מן נסרון: לכבנתני קביע על
 לווח לבי רחמיך אחתי כנשתא דישראל דכתלא לגינבי דהי ציעיעא קביע על לווח לבי חיבת
 זוטר די ביקר די הווא צדיקא כתר מן רבני כנהרין ויכור מן מלכיא דבית יהודה דהוור: ויחבא
 כליא רמל כותא על צוורה: מה כסה שפירין עלי חביתיך אחתי כנשתא דישראל דכתיא
 לגינבי דהיא ציעיעא כמרה טבן עלי חביתיך יתור משבעין אומיא ושום טב דצדיקך גדיך ככל
 בווסמין: נפת ובעידן דמצלין כהננא בעורתא דקורשא לחן כפתותי יערת רובשא ולשנך
 ניכפי ציעיעא כמלוחך שירין ותושבחן מתיקין כחלב ורובשורח לבושי כתנין פריח או לבנין :

אמר וי במיפריה עמי תהי יתכא כנישתיא דישראל דרמא לגינבי
 דהיא ציעיעא ועמי תעלון לביה מוקרשא: ויהוון עקרון לך דורון ראשי עמא דתבון על גהר
 דאמנתו ודירי דיתבון כריש טור תלגא ואומאדי בתרמון ויהוון סכקו לך מיסין יתבי ברכין תקויל
 די אינון גברין כאריוון תקרובתא מן קרוי טוריא דחסינן מן נסרון: לכבנתני קביע על
 לווח לבי רחמיך אחתי כנשתא דישראל דכתלא לגינבי דהי ציעיעא קביע על לווח לבי חיבת
 זוטר די ביקר די הווא צדיקא כתר מן רבני כנהרין ויכור מן מלכיא דבית יהודה דהוור: ויחבא
 כליא רמל כותא על צוורה: מה כסה שפירין עלי חביתיך אחתי כנשתא דישראל דכתיא
 לגינבי דהיא ציעיעא כמרה טבן עלי חביתיך יתור משבעין אומיא ושום טב דצדיקך גדיך ככל
 בווסמין: נפת ובעידן דמצלין כהננא בעורתא דקורשא לחן כפתותי יערת רובשא ולשנך
 ניכפי ציעיעא כמלוחך שירין ותושבחן מתיקין כחלב ורובשורח לבושי כתנין פריח או לבנין :

אמר וי במיפריה עמי תהי יתכא כנישתיא דישראל דרמא לגינבי
 דהיא ציעיעא ועמי תעלון לביה מוקרשא: ויהוון עקרון לך דורון ראשי עמא דתבון על גהר
 דאמנתו ודירי דיתבון כריש טור תלגא ואומאדי בתרמון ויהוון סכקו לך מיסין יתבי ברכין תקויל
 די אינון גברין כאריוון תקרובתא מן קרוי טוריא דחסינן מן נסרון: לכבנתני קביע על
 לווח לבי רחמיך אחתי כנשתא דישראל דכתלא לגינבי דהי ציעיעא קביע על לווח לבי חיבת
 זוטר די ביקר די הווא צדיקא כתר מן רבני כנהרין ויכור מן מלכיא דבית יהודה דהוור: ויחבא
 כליא רמל כותא על צוורה: מה כסה שפירין עלי חביתיך אחתי כנשתא דישראל דכתיא
 לגינבי דהיא ציעיעא כמרה טבן עלי חביתיך יתור משבעין אומיא ושום טב דצדיקך גדיך ככל
 בווסמין: נפת ובעידן דמצלין כהננא בעורתא דקורשא לחן כפתותי יערת רובשא ולשנך
 ניכפי ציעיעא כמלוחך שירין ותושבחן מתיקין כחלב ורובשורח לבושי כתנין פריח או לבנין :

אמר וי במיפריה עמי תהי יתכא כנישתיא דישראל דרמא לגינבי
 דהיא ציעיעא ועמי תעלון לביה מוקרשא: ויהוון עקרון לך דורון ראשי עמא דתבון על גהר
 דאמנתו ודירי דיתבון כריש טור תלגא ואומאדי בתרמון ויהוון סכקו לך מיסין יתבי ברכין תקויל
 די אינון גברין כאריוון תקרובתא מן קרוי טוריא דחסינן מן נסרון: לכבנתני קביע על
 לווח לבי רחמיך אחתי כנשתא דישראל דכתלא לגינבי דהי ציעיעא קביע על לווח לבי חיבת
 זוטר די ביקר די הווא צדיקא כתר מן רבני כנהרין ויכור מן מלכיא דבית יהודה דהוור: ויחבא
 כליא רמל כותא על צוורה: מה כסה שפירין עלי חביתיך אחתי כנשתא דישראל דכתיא
 לגינבי דהיא ציעיעא כמרה טבן עלי חביתיך יתור משבעין אומיא ושום טב דצדיקך גדיך ככל
 בווסמין: נפת ובעידן דמצלין כהננא בעורתא דקורשא לחן כפתותי יערת רובשא ולשנך
 ניכפי ציעיעא כמלוחך שירין ותושבחן מתיקין כחלב ורובשורח לבושי כתנין פריח או לבנין :

כח
 לא סכו
 דריתון
 וסנין

שיר השירים ר ה

גל בעל-הרה וזכא והוא קטן וכמוהו גלות עליות וגלות תחתיותו שלחך כמו פשיך קרוב מן תפלה קרובה עד יס וכן פלחיותה נטונו פדרס-בלשון ומשפא כדמותו וכן יסו מן אחרי כפרים-לשון רבים מן אשכל הכופר; ואלהות-מין טוסס ומתו כאלהים בעש"י אריתמורי-לקטותי וכמוהו וזכרה כל עוברי דרך:

גל בעל-על מס כשיעור בנות ישראל סאח מפורכות בעייתו: גל בעל-ים לכרמו לשון משין כמו גלות עליות וים לפרסו לשון עשר והוא לשון ארמי בתלמוד טרוקו גלי: שלחך-חנן יבשה קרובה בית המלחין וברך להסוקה תמד ועדה בת הכעל יפה הימנה וכאן קילס יבם שלחך הרי הן מלאחן כל טוב כפרס

מעין הקצוץ וסמך אדן מעין ובר מקוה מס: אהה בקעת מעין ונחל-עברי בעמק הכבא מעין ונרפס ומקור בטחח-גן בעול מעין ונחום-חדר ובעין בבית יצא-וד פתחוס פאל מעין כינפתוחו וחברו-וכל מעין סים יסחמו-מעין

יעיר-מן יערת הרבס
חלבי-יס אמרים
הוא הלובן השולה
על היין ויכרם כמותו
כין חלבן והוא רחוק
כי חלבן הוא מס מ
מקום והינתאר לנ
חלבי הוא כחשעו:
הזיק-מזיק כמו
מתפסק: תמתי
התמוטטו קרובותי
קצות הפער והוא
הסך: רכסו לילה.
מגז לרומ הית הסלת

הפעם השנית
גן כשיל-ואת דומה לגן
כעל טים לו ריה טוב
מחוק ולא יוכל אדם
להכנס לשם ואחר
סרימה אותה למעין
חוקס אמר את כמו
מעין גנים סים בחר
מים חיים-ענתה הוא
והמיה עד פתשטר
רוח כסון ויפא רוח
הימן ויפשו סביהם
בגז ויזלו בסמין ילך
רוח היל הגן שלו ואחר
כן יבא-המר באתי
לגני ואריתי מורי ו
והגנין סבב אני מכל
טוב וכל יחפר לו כי
אוס דמויק ועד ארס
תמדי כי ריש סהס
הרועס כאמר כסוב
בתולה על שרי ח
חכידן האכלוס ו
והסכרת-אמרה אני
יפסה אלכס סאכיימיה
לבי כמו עד וזאת א
אמרה פשם סמית רך
בראשון בקפה ממנו
בזלום ועתה בא אליה
לגן סלה כאמר אמרה
לו שרי כסון: קול
רוי רוסק-ענה היא
פוטטת וכל הפרסה
כולה מבוחרת:

גן וישך דסתנסבן לגוברין צניעו
כנינפי צניעא וכנינפי דערן דליר רשו
לגבר למעל לגנה אלהן צדיקאי דנפשחון
סשתלחין לגנה על ידי מלאכיא ובחולותוך
ססירן ונגין באנפלו ותימין בכז כסובעי
דמין חיון דנפיק סתחות אילנא וסחפרש
לארבעת רישי נתרין ואלמלי דיהוא חתים
בשמא רבא וקדיש הנה נפיק ומבע ושופף
גל עלמא: שלחך ועולמך מלין
פיקודיא הכרסונן ורחמין לנשיון וזרין
גנין כן צדיקין פתוחין וזריתחון סתול הכי
בכוסמנין טבין ונגינתא דערן כפוקין עם
דשקין נרד רשק וסוריקא וקנת
בוססא וקנמו דעם כל קסי לבונתא מירא
דביא ואקסל אלו און עם כל מיני בוסמין
: סעיון ומיא דשילוח כדברין בניח עם
סותר מין דנגרין מן לבזן לאשקארת ית
אך עא דישראל בגין דאניון עסיקין בפחגמי
אורייתא דמתילין לברא מין חיון ובוכותא
דניסוך מייא דנכסין על כדנתא בבזית
סקרשא דמתבני בירושלם דמקרי לבזון
: עורי ועל כטר צפונא הוה פתורא ועלוי תרי עטר לחמין דאפין ועל כטר דרומא הוה
בוניא לאנתרא ועל כדנתא הוה סקרין כנתיא קורבנא ומסקין עליו קטורת בוסמין כנישתא
דישרא לאסרת ועול אלהיא רחמי לבית מקדשא וקבל ברעא קורבנותו דעמיה באתי
אמר קודשא בריך הוא לעמיה בית ישראל עליית לבית מקדשי דבנית לי אתונותי כנישתא ושרא
דמתילא לנינפי צניעא ואשריתו שכינתי בניך קבלת ית קטורת בוסמין דעבדת לשמי שלחית
אשתא מן שמיא ואכל ית עלון וית ניכסת קודשא אתקבל ברעא קרסי ניסוך חמר סוסק וחר
חור דנסיכו כנתניא על מדבחינן איתו כנתניא רחמי פיקודי אכלו מה דסשתאר מן קורבניא
ואתפנקו מן טובא דאתעתר לכון: אני בחר כל פתגמיה האילין חבו עכא בית ישראל וספר
יתרון ביד כבוך וציר מלסא דככל ואוכל יתרון בליתיה והוה דמין בגלותא כנבר דסכא וליא
יכול לאיתערא משינתיה וקל רותא דקודשא מותרא להון על ידי נביאיא והוה צירא יתרון
מרוסך להון ענה ריבון כל על סא וכן אסר דתרי בחיובתא פתחי פומיך ובעוי ושבחי לי אחתי
רחמי כנישתא דישראל דמתילא ליונתן בשלימות עז ברויך ארום שער רישא חמלין דסעתך
כנבר דסער רישיה סצטבע סטליא דשמיא וציצית נרוי אחמלי מן טפני עינך כנבר דציצית
נורותי מלין סטפני סטרא דנתחת בליתיא

גנים כבאר כים חיים: האכל ה' היום כלשון ארמי קם עשבא דלחבא וכפר כגנתה וכביאר כסדר תולדות: רעים חוסים
כלשון ארמי שלח חולקא לגברא דאתא ואוסף-וכארום באיוב סוכן ו' ורבה ריש סוכן ג' ובשלי סוף סוכן י"ח

גנים כבאר כים חיים: האכל ה' היום כלשון ארמי קם עשבא דלחבא וכפר כגנתה וכביאר כסדר תולדות: רעים חוסים
כלשון ארמי שלח חולקא לגברא דאתא ואוסף-וכארום באיוב סוכן ו' ורבה ריש סוכן ג' ובשלי סוף סוכן י"ח

הפעם השלישית

גן בעל-בתולותיה כמותו. ופרסו רימונים עם עני במינים הם מינים העמר
כנבר הסבבים ועיין מעין גנים על כמי הטבלה: עורי כסון ובואותימת. בזה
רוח כשיותי וזה עד שישח היום והפיהה בגן מהה ישראל והפיהה במיני לארץ:
בדה דרודי אל גנו. הסכיכה פעלתה לממים כענין אלכה ואסובה אל מקומו ועיין
ויאכל מרי מניו לא אקריב עולות עד כענין אסר חלב וזבחימו ואכלו. אמרה
סכיכה באתי לבני ואלן כי כור כענין כי לו כל חינו עד ואלו הנכרתים לו יחבל
יערעם דכר והיוותו מחילוב לעני מהה המלאכים והענין און תחמתי ויאכל כרי
מניו. אמר פעלתה סכיכה גלן ישראל לבבל אמרה כנכתי ישר אני ושינה בגלן כבל
כארס מהוא במחטך. וענין ולבי עד סהיותי מתאזה לחזון עם הסכיכה כסיהיתי:
קול דרודי: וזה הענין ה' את רוח כורס מן כרס: מראשי מלא טל. דרך מסל
כענין כי לא יסבין בבית העני ארס לכס למסת בבתיכם ספוליס אן טל דמשת
מל ישראל מעלן:

רמונים וזה על ס
קטנים סביפראל מ
מרטובים מעמס ט
טוב כפרס רמונים
: כפרים עם כרדים.
מניו בממים הם:
מעין גנים-כל
זה מוסב על שלחך
ומקלכן כענין ה
המקן אותן והדומה
על פס טבילות טוהר
סכנות ישראל טבילות
: והוליס מן הלובן.
מקום קריות טאן
סכיות טיב: עורי
כסון ובואותימת.
אחר עמר על ירוך
וכו מסכתוך אזו
מזהות את הדונן כסון
ירמק להפיה כנך
לכח ריתך הטוב
נמרחין והדונמא על
סס פהגליו מתקבכות
ומכל הגינס מביאס
אותם מנחה לירוסם
וכמי הבנין יהיו יסל
קבבים סם למושיס
ולגליו וסר מסבין
יבא דרודי לבזאס א
אתם סם הכל סס:
באתי לגני בני
חכוכת הבית: אריתי
לקטתי וזכא לשון
מסכה כמלא אורה ו
וסלו ואף לשון מקרא
וארוה כל עוברי דרך
וכאמר על סם הקטרת
סהקטוריה קטרת יחד
הנסיאלס על מזבח
החיונן והתקבלה ו
והוא דבר סחיכו טוב
לרורות ועל כן כאמר
אכלתי יערי עם דבמו
ים רבם מהוא גל
בקנים כענין סכאמר
בערת הרבס ויעת
הוא לשון קנה כמו
ותפס כסוף וסויתת
בישרא ומוכנן הרבס
ומסלובין הען וזא
מריב חיבה חלתי

יערי עם רבתי אכלתי הקנה עם הרבס את סאינו ראיו עם הרחוי קטרת טרבה וכן
סעירי טחטת סהקריבו הנסיאל וזאן חטאת קריבת טרבה ואני קבלתם בו ביום:
סתיקו יכיו: הם הנכסים יעם חלבי-מתקן וכחמחלב: אכלו רעים. באהל מוש
ארהן וכביו ובית שלמים הכהנס כולס: סתו וסכר דרודים. אלו ספראל אוכל
במר זכח השלמים סהקריבו לחנוכת המזבח: אני יפכה. כסיהיתי מלה וסקטא
בבית דלסון כואסחי מעבר הקדום כרוך הוא כסיכה וכרמתי: ולבי עד. זה
הקבה כך דרסם בפסחתי: ולבי עד. הקדום כרוך הוא סהוא כור לכבו וחלתי
עד לממרינו ולהטוב לו: קול דרודי רוסק. משרה סכיתועל הכביאס ומזהיר על
ידיהם הסכס וסלוח: כתי לי: אל תבדמי לי סאסחתי מעליך: מראשי מלא טל.
לסון ארס סבא כלילה רוסק על פתח אהובותי אומר כן כביכל חיבתך באתי בליל
בעת הטל אז הבסם והדונמ מראשי מלא טל סאני מלאר כון ובחת רוח אבריהם
אביך סעברו עלי מעמסו כטל והכני בא חליך טעון ברכות וסילוס סכר מעמס
טובים אס תשובי לי: קונותי רכסו לילה. אף בירי הרבה ין כיפות מניו פועות
רכסו יתרגס מל רביבים וכרביבים על עקב וכרסו מליוס: מראשי מלא טל.
דבוקי מערת הרחם המדובקים יחד סקרין פלוגילס ולפי סאחן המקרא כלסון טל ומטר
טל ורכסו לילה סביהם סכר מקות קלות החות לעשות כטל וסכר מנות חמורות הקמות כטורה רכסו לילה:
פטרתי

כל חצי מספר
במסקים
ויבוא
דל מלא
ויבוא
ה' יום קם
עשרה לילה
וכבר עניתי

פסגתי את כהנתו... כלומר כבר למדתי לעצמי דרכים אחרים לא אוכל לשוב אלך עוד כעשית מנאמר מאז חרלנו לקטר למלאכת הפסמים וגו' פהו הדרכים האלה ימרום בעיניהם... ולפון פסגתי את כהנתו רחצתי את רגלי למן תשובת האמה המנאפת סאיכה רוצה לפתוח לבעלה הדלת לפי שפתח הכתוב בלשון אני ימנהקול רודי דומק סייס בלשון תשובה הנפולת על לשון דומק על הדלת בעת מסבב המינה בלילות: רודי פלח דיו מן החור. סאכל הדלת ורחצתי דיו וכהסכו עליו המון מעי לשוב לאהבתו ולפתוח לו: יקתתי אני לפתוח לרודי ורדינטמו מור. כלומר בלב פלס וכפס חפפה כמקפעת עמדה להתאבה על אוסה ברוח טוב: מור שבר. רח עובר ומתקטט לכל צד ורודי חמק עבר.

אבן עזרא

איכבה ד' מלעיל וכ' מלרע וס' פשטתי את כהנתו ב' בו ומלעיל. כ' כי איכבה אוכל וראיתי ב' בו ומלרע: כמד ד' כול בליש' וס' נבסר לעיל בס' פ' חקק ל' וא' חקק ואינין חד כן טו' וזנין חד חילת וחד הוסי' נבסר בבסרה רבחה בכערבת אות

נקטר ונכסה ממני כמו חמוץ יריסך סקרי יריסך על פס סהירך בסתרי וכן עד מתי תתחמיקן ת תסתרי ותתכסי מחמת בוטה שמתלבי בי נכפטי ופאה בדרבי. ואמר לא אבא אל ביתך כי מתחילה לא אבית לפתוח: כקמיו וגו' מנאסו הסומרים הסובבים בעיר: ותוססו נבטס המהלכים בלילות: הסוכי פכשטי: חבלו בו חבורה כל סכע לשון מכת כלי זיץ הוא כסדר ורואי בלעז: רדדי. שיי המרודד והמרודק עפלו וכן כל העיין לשון אסת כ בעורים המתאונת על בעל בעזרים ומכספון וכו' היא הדוגמא רודי פלח דיו מן החור כסאמרתי רחצתי את רגלי ולא אפתח לך ולא אסוב מן עטרה זרה כסבורתי כה:

הפעם השנית

כמו הדגל הוא כן חבכתו

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פסגתי את כהנתו רחצתי את רגלי למן תשובת האמה המנאפת סאיכה רוצה לפתוח לבעלה הדלת לפי שפתח הכתוב בלשון אני ימנהקול רודי דומק סייס בלשון תשובה הנפולת על לשון דומק על הדלת בעת מסבב המינה בלילות: רודי פלח דיו מן החור. סאכל הדלת ורחצתי דיו וכהסכו עליו המון מעי לשוב לאהבתו ולפתוח לו: יקתתי אני לפתוח לרודי ורדינטמו מור. כלומר בלב פלס וכפס חפפה כמקפעת עמדה להתאבה על אוסה ברוח טוב: מור שבר. רח עובר ומתקטט לכל צד ורודי חמק עבר.

הפעם השלישית

כמו הדגל הוא כן חבכתו

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פסגתי את כהנתו רחצתי את רגלי למן תשובת האמה המנאפת סאיכה רוצה לפתוח לבעלה הדלת לפי שפתח הכתוב בלשון אני ימנהקול רודי דומק סייס בלשון תשובה הנפולת על לשון דומק על הדלת בעת מסבב המינה בלילות: רודי פלח דיו מן החור. סאכל הדלת ורחצתי דיו וכהסכו עליו המון מעי לשוב לאהבתו ולפתוח לו: יקתתי אני לפתוח לרודי ורדינטמו מור. כלומר בלב פלס וכפס חפפה כמקפעת עמדה להתאבה על אוסה ברוח טוב: מור שבר. רח עובר ומתקטט לכל צד ורודי חמק עבר.

הפעם הרביעית

כמו הדגל הוא כן חבכתו

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פסגתי את כהנתו רחצתי את רגלי למן תשובת האמה המנאפת סאיכה רוצה לפתוח לבעלה הדלת לפי שפתח הכתוב בלשון אני ימנהקול רודי דומק סייס בלשון תשובה הנפולת על לשון דומק על הדלת בעת מסבב המינה בלילות: רודי פלח דיו מן החור. סאכל הדלת ורחצתי דיו וכהסכו עליו המון מעי לשוב לאהבתו ולפתוח לו: יקתתי אני לפתוח לרודי ורדינטמו מור. כלומר בלב פלס וכפס חפפה כמקפעת עמדה להתאבה על אוסה ברוח טוב: מור שבר. רח עובר ומתקטט לכל צד ורודי חמק עבר.

הפעם החמישית

כמו הדגל הוא כן חבכתו

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

פשטתי את כהנתו רחצתי את רגלי את איכבה אטנפס: רודי שלח ידו מן החור ומעי רחמו עליו: קמתי אני לפתח לרודי ורדי נטפר כבוד ונצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה בדרבו פקשתי הוולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מעאני השמרים הסבבים בעיר הכזני פעעוני נשאוא את רדי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אס חמאוא את דודי מרה תגידולו שחוללת אהבה אני: מרה דודך מרוד היפה בנשים מרה דודך מרוד שפכה רשפעתינו: רודי עת ואודם הגול מרכבה:

אבן עזרא

כתבתי... מס מריבה... חזקו

הפעם השנית

רד"י ירד לגנו... חזקו... חזקו

הפעם השלישית

רד"י ירד לגנו... חזקו... חזקו

והלקו... וכלי... ככל

אנא אתיבו נביאיא

אנא אתיבו נביאיא... חזקו... חזקו

אשרי שכנית קודשיא

אשרי שכנית קודשיא... חזקו... חזקו

ובכל גלוייכם... חזקו... חזקו

קרינה לטורח... חזקו... חזקו

אנה הלך הדרך היפה

אנה הלך הדרך היפה... חזקו... חזקו

אשרי שכנית קודשיא

אשרי שכנית קודשיא... חזקו... חזקו

ובכל גלוייכם... חזקו... חזקו

קרינה לטורח... חזקו... חזקו

והלקו... וכלי... ככל

אנה הלך הדרך היפה

אנה הלך הדרך היפה... חזקו... חזקו

אשרי שכנית קודשיא

אשרי שכנית קודשיא... חזקו... חזקו

ובכל גלוייכם... חזקו... חזקו

קרינה לטורח... חזקו... חזקו

מני סוף. מתי הלכות. דבר אחר מלך וכהן גדול: זאריך. ההיכל והמזבח. מהו זקופים ונבזים ולפני הגותי גם היא מס עניים לחזק ולמנוח כמנול הסו: עיך כבריכות אשר בחסותן. המוסכות מים כן עיך על שער בת רבים חמקיי טמאים ופסלים בעשר יתפסלם העוד בת רב עם ועסקיים בחסותן תקופות ומזלות חמקיים ונבזים למני

ככרמל ים אומרי הר הכרמל ואיכנו כי אם שן וכן בדברי הימים נ. יזוב וכרמל עם ארבעת: ברהטום. כמו ברהטום בספרו המים והם מקומות עמויות להחבר סם המים: ורלת. כלמון ישמט קצה הספר: כככני. אלו רומה והוא למעלה סם המים: למישר. תאר היון כמותה לך במישרי: רוב: כענין רבו ואלו כמותו רבה: תפוקתו. כמו ואל חסך תפוקתך:

על שערך וסם צוארך כמנול הסו: וכן עזיחו פגדלים: ואינן חן מן אבן כב טל וסם נכסר ככס רבת כבערבת אות העיך בערך על כסר: אחרת: אעלה כחכר נא ואחזה המניד לי ואינן חן כן כן ונזן חד נטוב ואחד וא

הפעם השנית

אך כמנול הלכות. ארץ המנול היא סוה לא היה טעויות: ראשך עלך ככרמל. כעין כרמל וככרמל בעין בו באף. וטעם מלך אסור ברהטום כי דימה הפסע סהו יחד וזה תחת זה סהו כמות המים ברהטום והמלך הוא הראש או יהיה פירומו כי המלך הוא היה מתאוה להיו אסור וקסור נחבלי טעיה וזה הענין ה הזכירוהו סוף יחד המוסקים: מה עיית. ארץ בעולם תענו לנפס ולא רבו יפה וטעם כמו בחסך: זאת קומתך דמתה לתמר. ואסכלות הם אסכלות הגנן פעלת עם אילן התמר כל אחד היה מתאוה ואומר אעלה בתלי: אחזה בנכסיו ויחזו כפדיה וירחו אפה סהיא כתפוחי: וחכך. הוא הריד סתחת הלסון סהו רומה ליון המתהלך במיטרי וירחם היסן כל כך ישמח הנפס וישיר הלב. אמרתני להם הנערה אומרת אני לרודי לבדו לא ל לבם המתאוים: ועלי תפוקתו. לעפוש סכנו.

שני שירך פשני עפרים האמי צביה: צוארך כמנול השן עיך ברכות כחשכו על שער בת רבים אפר כמנול הלכות: ראשך עלך ככרמל ודלת ראשך פארגמן מלך אסור ברהטום: מה יפית ומה נעמת אהבה כחעננים: זאת קומתך דמתה לתמר ושירך לאשפלות: אמרתני אעלה בתמר אחרת בסנסניו והיונא שירך כ פאשפלות הגפן וריח אפרן כחפוחים: וחכך עיך השוכ ריחך לדודי למישרים דובכ שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תפוקתו:

שני שירך פשני עפרים האמי צביה: צוארך כמנול השן עיך ברכות כחשכו על שער בת רבים אפר כמנול הלכות: ראשך עלך ככרמל ודלת ראשך פארגמן מלך אסור ברהטום: מה יפית ומה נעמת אהבה כחעננים: זאת קומתך דמתה לתמר ושירך לאשפלות: אמרתני אעלה בתמר אחרת בסנסניו והיונא שירך כ פאשפלות הגפן וריח אפרן כחפוחים: וחכך עיך השוכ ריחך לדודי למישרים דובכ שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תפוקתו:

וקטל ית נביאי שקרא בטורא וכרמל וזאבי ית עמא בית ישראל לדלתא דני אחרת ודלת עמא די ארץ ברישא סכא על די אינון מסכנין עתידין למלכש ארנונא היכס די לבש דניאל בקרמא דכבל ומרכי בשושן בנין וכחמא דאברהם דאמלין מן קרמא דנא למרי עלמא ובכרמא דאשק דכפתיה אבויה למקרביה ובחסותא דיעקב דקלין על חוטריו ברהטוא: מה אסר מלכא שלמה כפתי יאה אנה כנישאת דישראל בסון די חכבולי עליון ית ניר מלכותי בעידן די אנא סוכב יחיד ביסורין על חובך וננת מקבל יתהון ברחים דמיין באנפך כחפנקין: זאת ובעידן די פרסין פתניך ויהון כצלו ומכרין לאחיהון בית ישראל דרמין ארבעת דיהון כחפרישין כל ורבי דתמר וקומתהון דקילא וקתליך קייסין אפון באפון כל קבל כחניא ואפיהון כבישן לארעא באחלא דעינין: אמרתני אסר יי במיטריה אסקו ואנסיה דניאל ואחיה אי בחיל למיכס בניסיונא תרא היכסח דקס אברום דמיל ללכא בעסרא נסין ובחין אף אנא לחנני: מישאל ועזיחה אי בחיל למיכס בניסיונא אפרוק בריל וכחיהון לעמא בית ישראל דמתילן לאחפלין דעינין ושוחון דניאל חנניא מישאל ועזיחה אשתמעו בכל ארעא וריחיהון יהי נדוף בריתא דתפוחין דנינתא דעין: וחכך אסר דניאל ותברוהו קבלא נקבל עלטא גזירת סיכרא דניי היכסה די קיבל עליה אברהם אבונן דמתל לחסר עתק ונתך באחרון דתקנן קדמוי היכסה דאלו אלוהו ואלישע נביאי די בכוריהון קמו סתרי דמיין לגבר דמיך וכחיקאל בר בוני כחניא דסנבואת פומיה אפתערו דסבי מתיא די בבקעת דורא: אני אמרתני וירושלם כל זמן די אנא סחילכא באורחא דמרי עלמא שרין שכניתי בני ועלי סתוניה ובעידן די אנא סתריא מן אורחתיא מסלין שכניתי על מביני ומסליל יתי בנינעססאי ואינון שלטין בי כגבר דשליש באינתיהו:

וקטל ית נביאי שקרא בטורא וכרמל וזאבי ית עמא בית ישראל לדלתא דני אחרת ודלת עמא די ארץ ברישא סכא על די אינון מסכנין עתידין למלכש ארנונא היכס די לבש דניאל בקרמא דכבל ומרכי בשושן בנין וכחמא דאברהם דאמלין מן קרמא דנא למרי עלמא ובכרמא דאשק דכפתיה אבויה למקרביה ובחסותא דיעקב דקלין על חוטריו ברהטוא: מה אסר מלכא שלמה כפתי יאה אנה כנישאת דישראל בסון די חכבולי עליון ית ניר מלכותי בעידן די אנא סוכב יחיד ביסורין על חובך וננת מקבל יתהון ברחים דמיין באנפך כחפנקין: זאת ובעידן די פרסין פתניך ויהון כצלו ומכרין לאחיהון בית ישראל דרמין ארבעת דיהון כחפרישין כל ורבי דתמר וקומתהון דקילא וקתליך קייסין אפון באפון כל קבל כחניא ואפיהון כבישן לארעא באחלא דעינין: אמרתני אסר יי במיטריה אסקו ואנסיה דניאל ואחיה אי בחיל למיכס בניסיונא תרא היכסח דקס אברום דמיל ללכא בעסרא נסין ובחין אף אנא לחנני: מישאל ועזיחה אי בחיל למיכס בניסיונא אפרוק בריל וכחיהון לעמא בית ישראל דמתילן לאחפלין דעינין ושוחון דניאל חנניא מישאל ועזיחה אשתמעו בכל ארעא וריחיהון יהי נדוף בריתא דתפוחין דנינתא דעין: וחכך אסר דניאל ותברוהו קבלא נקבל עלטא גזירת סיכרא דניי היכסה די קיבל עליה אברהם אבונן דמתל לחסר עתק ונתך באחרון דתקנן קדמוי היכסה דאלו אלוהו ואלישע נביאי די בכוריהון קמו סתרי דמיין לגבר דמיך וכחיקאל בר בוני כחניא דסנבואת פומיה אפתערו דסבי מתיא די בבקעת דורא: אני אמרתני וירושלם כל זמן די אנא סחילכא באורחא דמרי עלמא שרין שכניתי בני ועלי סתוניה ובעידן די אנא סתריא מן אורחתיא מסלין שכניתי על מביני ומסליל יתי בנינעססאי ואינון שלטין בי כגבר דשליש באינתיהו:

וסם נכס ככרמל רבתא כבערבת אחרת: וריח שפך ככל בשמי: וריח נוד לא ערה כחן:

וקטל ית נביאי שקרא בטורא וכרמל וזאבי ית עמא בית ישראל לדלתא דני אחרת ודלת עמא די ארץ ברישא סכא על די אינון מסכנין עתידין למלכש ארנונא היכס די לבש דניאל בקרמא דכבל ומרכי בשושן בנין וכחמא דאברהם דאמלין מן קרמא דנא למרי עלמא ובכרמא דאשק דכפתיה אבויה למקרביה ובחסותא דיעקב דקלין על חוטריו ברהטוא: מה אסר מלכא שלמה כפתי יאה אנה כנישאת דישראל בסון די חכבולי עליון ית ניר מלכותי בעידן די אנא סוכב יחיד ביסורין על חובך וננת מקבל יתהון ברחים דמיין באנפך כחפנקין: זאת ובעידן די פרסין פתניך ויהון כצלו ומכרין לאחיהון בית ישראל דרמין ארבעת דיהון כחפרישין כל ורבי דתמר וקומתהון דקילא וקתליך קייסין אפון באפון כל קבל כחניא ואפיהון כבישן לארעא באחלא דעינין: אמרתני אסר יי במיטריה אסקו ואנסיה דניאל ואחיה אי בחיל למיכס בניסיונא תרא היכסח דקס אברום דמיל ללכא בעסרא נסין ובחין אף אנא לחנני: מישאל ועזיחה אי בחיל למיכס בניסיונא אפרוק בריל וכחיהון לעמא בית ישראל דמתילן לאחפלין דעינין ושוחון דניאל חנניא מישאל ועזיחה אשתמעו בכל ארעא וריחיהון יהי נדוף בריתא דתפוחין דנינתא דעין: וחכך אסר דניאל ותברוהו קבלא נקבל עלטא גזירת סיכרא דניי היכסה די קיבל עליה אברהם אבונן דמתל לחסר עתק ונתך באחרון דתקנן קדמוי היכסה דאלו אלוהו ואלישע נביאי די בכוריהון קמו סתרי דמיין לגבר דמיך וכחיקאל בר בוני כחניא דסנבואת פומיה אפתערו דסבי מתיא די בבקעת דורא: אני אמרתני וירושלם כל זמן די אנא סחילכא באורחא דמרי עלמא שרין שכניתי בני ועלי סתוניה ובעידן די אנא סתריא מן אורחתיא מסלין שכניתי על מביני ומסליל יתי בנינעססאי ואינון שלטין בי כגבר דשליש באינתיהו:

הפעם השלישית

מני שירך. שתי תורות: זאריך. המלך המסיה: עיך. הם הנביאים מהו בתחילה בחסותן עתה יהיו רבים כענין והם אחרי כן אשך את רוחי כל כל כסר וככאונן: אכך. הוא כהן גדול כענין וסימניו קטורה באכך: ראשך עלך ככרמל. זהו נחמיה בן חושילם סהו מבני יוסף: דלת ראשך. זהו אליהו: מלך אסור ברהטוי. הוא המסיה סהו אסור כלמסר העינין קדמויכו כי כיום סחרכה ירוסלם נולד: מה עיית. סתחזור ככסת ישראל לגלותה: ועין זאת קומתך דמתה לתמר זהו סתמר ועמך כולם כדליקס וכחכב כדק כחמר יפתי: וריח אכך. הוא הכהן הגדול המעלה העולות ומקטיר: וחכך. הם המסוררים: אני לרודי. כחילק ישנו:

הנביאים מהו בתחילה בחסותן עתה יהיו רבים כענין והם אחרי כן אשך את רוחי כל כל כסר וככאונן: אכך. הוא כהן גדול כענין וסימניו קטורה באכך: ראשך עלך ככרמל. זהו נחמיה בן חושילם סהו מבני יוסף: דלת ראשך. זהו אליהו: מלך אסור ברהטוי. הוא המסיה סהו אסור כלמסר העינין קדמויכו כי כיום סחרכה ירוסלם נולד: מה עיית. סתחזור ככסת ישראל לגלותה: ועין זאת קומתך דמתה לתמר זהו סתמר ועמך כולם כדליקס וכחכב כדק כחמר יפתי: וריח אכך. הוא הכהן הגדול המעלה העולות ומקטיר: וחכך. הם המסוררים: אני לרודי. כחילק ישנו:

מני שירך. שתי תורות: זאריך. המלך המסיה: עיך. הם הנביאים מהו בתחילה בחסותן עתה יהיו רבים כענין והם אחרי כן אשך את רוחי כל כל כסר וככאונן: אכך. הוא כהן גדול כענין וסימניו קטורה באכך: ראשך עלך ככרמל. זהו נחמיה בן חושילם סהו מבני יוסף: דלת ראשך. זהו אליהו: מלך אסור ברהטוי. הוא המסיה סהו אסור כלמסר העינין קדמויכו כי כיום סחרכה ירוסלם נולד: מה עיית. סתחזור ככסת ישראל לגלותה: ועין זאת קומתך דמתה לתמר זהו סתמר ועמך כולם כדליקס וכחכב כדק כחמר יפתי: וריח אכך. הוא הכהן הגדול המעלה העולות ומקטיר: וחכך. הם המסוררים: אני לרודי. כחילק ישנו:

מני שירך. שתי תורות: זאריך. המלך המסיה: עיך. הם הנביאים מהו בתחילה בחסותן עתה יהיו רבים כענין והם אחרי כן אשך את רוחי כל כל כסר וככאונן: אכך. הוא כהן גדול כענין וסימניו קטורה באכך: ראשך עלך ככרמל. זהו נחמיה בן חושילם סהו מבני יוסף: דלת ראשך. זהו אליהו: מלך אסור ברהטוי. הוא המסיה סהו אסור כלמסר העינין קדמויכו כי כיום סחרכה ירוסלם נולד: מה עיית. סתחזור ככסת ישראל לגלותה: ועין זאת קומתך דמתה לתמר זהו סתמר ועמך כולם כדליקס וכחכב כדק כחמר יפתי: וריח אכך. הוא הכהן הגדול המעלה העולות ומקטיר: וחכך. הם המסוררים: אני לרודי. כחילק ישנו:

סומם כחומם - בסבול ארעה ארעה חתומי על לך מלא תסתכחי וחראה כי שיה
 כמות ארעה הארעה פהאטיך עלי כענר מיתתי פאמי כהרנתי עליך: קסם כסאול
 קצאה: והתגר שתיקחון וסתכגרו בוי אמונו בסבולך. קצאה בכל מקום חוכמלמנט
 בלען לטון אחותי הלב לביקום קסם: אם פלהבת ים. רספסם פל אים חזקה
 הבאה מכת פלהבת

רספסיה: גזליה וכן וכו' רספסיה עף: פלהבת ים - מחלוקת נח אכמי המסרות
 אם היא מלא אחת או פתוח והקרב פהאטי פתים זמיתת הסם כמו כהררי אל
 ופן פלהבת סורם וכמוהו להבת פלהבת וזהה היא מלאה מרובעת מארבע אמותיו:
 כנור עליה: מן וזכרת עליה: כמוכח: לטון כקבה על משקלמה היוצאת הזאת:
 והמלה מן מלא ונעלם

בשאר גזל' וס' הרחיב בשאלו נפשו: נבלעם כשאלו חיים: קשה כשאלו כנאה: אמות: קמץ וס' ולאשלים
 אמות: פה ושבת הסר: לא יספור לרתי אחי והוי אמות: אחות לנו קטנה: וכו' ה' חס' וס' שתי תיר' דניר: ותאיהם יבא
 להם יבא כפריו אלף כסף: כי את כל העשה יבא כשפס: וגם ברכיה עם נסידים: ו' כל וס' כמסר בסוף סדר צו:
 שמה חבלה ילתיך: שי' מני כחותם
 על לך פחותם על זרועך פי עזה
 כמות ארעה קשרה כשאלו קנאה
 רשפיה רשפי אש של דבתי: מים
 רבים לא יוכלו לכבות את האהבה
 ונהרות לא ישפיהו אים יתן איש
 את כל חון ביתו באהבה בוי זכוו
 לו: אמות לנו קטנה ורשים
 אין לה מה נעשה לאחותנו פיוס
 שירפך בה: אם חומה היא נכנה
 עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור
 עליה לוח ארז: אני חומה ושדי
 כמגדלות אז הייתי בעיניו כמבוצאת
 שלום: פרום היה
 לשלמה כבעל המון נתן את הפרם
 לנטרים איש יבא כפריו אלף כסף:

תחות טיר משתא ורשעו: דמיתו ואת קברו
 בארעא דישראל עתידין לסתודין רמיו
 חוכמה דרמי גבר אבנא כאלא כבן יימרון
 פל דיירי ארעא מה הנה זכותא דעמא הדין
 דסלקא מן ארעא רבא רבבן כיומא דסלקת
 סן סדברא לארעא דישראל ומחפנן על
 רחמי סרהא פיומא דאתחמת תחות טורא
 דסיני לקבל ית אורייתא ובהוי שעתא
 עתידא ציון דחיא אפסן דישראל למילד ית
 בנהא וירושלם לקבל ית בני נלותא:
 שיכמי אפרין בני ישראל ביומא ההוא
 לריבוניהון כבעו סיך שוי יתן כגלוף דעוק
 על לך כגלוף דעוקא על ארעך דלא
 נוסף עוד למיהוי גליון ארום תקיף כמותא
 אהבת אלהוןך וחסניא בגוהים קנאתא
 דעמא סקנאן לו ודבבו דנטרין לו דמיא
 לגומרון דאישא דגוהים דברא יתיה י' ביום
 חנניא לברית עלמא לאוקדרא ביה פלחי
 פולחנא נוכראת: מים אפר פרי עלמא
 לעזיה בית ישראל אולוי מתכנשין כל עמסא דמתילן למיו דמיא דאינון סגיזין לא יכלין
 למספית רחמי סיך נא מתכנשין כל פלכי ארעא דמתילן למיו דנהרא דנגרא בתקוף לא יכלין
 למסחי יתוך מעלא ואלו יתויבגבר כל מסון ביתיה למקני חוכמתא בגלותא אצא סדבר ליה
 בפיל עלמא דאתי וכל ביחא די בון מן משיריתיה דגוג יהי דיליה: אחות בעידנא תהיא ייסרון
 סלאכי שמיא אילן לאילן אופא חדא אית לן בארעא וקלין זכותא ומלין נשלטנין ליה לה
 למסק לאצתא קרבא עם משיריתיה דגוג סתגבר ל אחתא ביוסא דמילוי אופיא למסק עלתא
 לקרבא: אם ייסר מיכאל רבוון דישראל אם היא מתעתדא פאופא בימי עמסא ויתבא ככפא
 למקני יחוד שפיה דסרי עלמא נתי אצא ואתון עם ספרותן סחרין ליה כנרבכין דככפא וליה רשי
 לעמניא למישלט בה חוכמה דלית רשו לחלה למשלט בככפא ואפילו אי מסכינא היא מן
 פקודיא נבעי רחמי עליה קרם י' וידבר לה זכות אורייתא דעסקן ביה ינקיא דתבא על לוחא
 דבא ומתעתדא לקביל אופיא בארז: אני מתבא כניסתא דישראל ואסרת אצא תקופא
 בפגמי אורייתא כשורא ובני חסנין כמגדלא ובהתיא וסנא התי כנישתא דישר משכרת רחמי
 בעיני סרהא ויהון שאלתי בשלמא כל דיירי ארעא: כרם אופא חדא סלקת בעידוה דסרי עלמא
 דשלמא עיטיה דהיא סתילא לכרמא אחיבי יתה כרושלים וססר יתה ביד מלכיא דבית דוד דיהון
 נטרין יתה ותיכפרה דאריסא נטר לכרמא בתר דמיר שלמה מלכיא דישראל אשתארא בידו

מלהבית
 מלהבית
 מלהבית

כשלים פ' שיר השירים
 כרפס דראשנה:

הפעם השנית

ועתה דודי סימני כ
 כחותם על לך כ
 הדבקותי אל לך כ
 כהרדק האהבה כחכב
 כן הדבקותי ואני על
 זרועך: וענין בוי זכוו
 לו היו בני ישראל מלפנים
 עליו: אחותי למוקטנה
 אמרה הנערה אחר
 מבני חמי חסר אחתי
 ואמר לאחיו אחות לנו
 שמנה סטורה אחת
 הכרמים והיא היקנה
 באותו הזמן קטנה:
 מה נעשה לאחיותינו
 ביום סידור בה להסא: אם חומה היא: אם סמרה ארעמיה והיא בתולה
 כנכה עליה טירת כסף והייצין כי פיוס בגין חסוב על החומר מכסף כדו פיהיה לה
 כבד על כל החומות חיה העצם נקבה לה חלי כתיס פהס הקסור' הרחיו לכלה: ואם
 דלת היא: סכבר כפתחה ככוכ עליה והענין כביאל כמזור וכסנור עליה סלא תראה
 הכר טירת כסף פכל הרואה על החומה טירת כסף יבא לראותה: אמרה הנערה
 אזי חומה ושדי גר לו וככוו והענין אלפי ספרי ככוו בתולה אזי: אז היקני בעיני
 החומר אחתי כמובצאת פלו כי בתולה כחרת בו ושנה מבצאת פלו עמיה: וס' אכשם
 שיתקחו ויאמרו אם סריה כמגדלות הנה הם גדולי ואינו כן לא מאחר פהא רומה
 לחומה יהו סריה כמגדלות פהס על החומה הם הקטנים: כרם היה לפלמה:
 חזרה הלל נפשה ריוב אהבתה וזמרה כרם היה לפלמה: והענין כי הנה סלמה
 המלך הסביר הכרם שלו כעבור סיבילו לו כפריו הנטורים מסכרו אותו אלף כסף

הפעם השלישית
 דבוקהך לשלם: וענין מים רבים הם האומות
 הכמשלות למים כענין ימני ממים רבים וכן את מי הנהר הגדול: וכמוהו רב'
 אם יתן חים: כמו המן הרפס ללפני יהיה פלא וכל לטות דת ישראל כי המקום
 הוא שומר תורתו כענין אתה י' וממרים פהא חזר על הפסוק הראשון פהא אמרתו י' אמרת טהורות: אחות לנו קטנה: תאמר ככסף ישראל אחר שתקח עיר כסארת
 לנו אחות מעבר לנה כוץ אם פה הממות וחזי המטה: ביום סידור בה: ביום הנחמה כמזכרו על לבי ירוסלם: אם חומה היא: אם סמרה נצמיה ולא יבילה מהרת
 ככין לה מקום וטירות מלאות כסף וכל כשבילה: ואם דלת היא: סלא סמרה הנחמה ופתחה לכל כנור עליה וכמנהיה סלא תבוא לינו: עתה היא ואמרה אזי חומה
 סמרת רידי ייחתי תרה סבתה וסבאל פה: היו לו יתיהו כל ישראל כשלים: הם ישראל כשלימה היה מקץ עלכול חיה הענין כבעל המון סכל
 המון היה סהוהו סכב לתת הכרם למיטרים והם מלכי ישראל: וענין אלף כסף עשרת הסבבים סהיו למיטרים וכל סכט מלאה כסף: כרמי

תחון באמותיה ויביראתה ליהו כבגור כחמת נחמת סלא וככסו לתוכה לל סלא
 יתחחן כס והם לא יבאו בה ולא תפתה להם: כנכה עליה טירת כסף: כהיה
 לה לער כמבר ולכתר ולכו וכנכה לה את עיר הקרם וכית הבחור: ואם דלת היא:
 הסובבת על צירה ובהיקם עליה הוא כמפתח אף היא אם תפתח להם להיות הם
 באים בה והיא נהס: כנור עליה לוח אחת: כס'ס בדלתה ככרים סלעין הכרקים
 והיקלטת גוררן ואוכלת: וככסת ישראל אומרת אזי חומה חזקה באהבת רדוי:
 וסרי כמגדלות: אלו בני ככסות וכו' מרשות המיניקים את ישראל בדבתי תורה:
 אז: כמארי זכות: הייתי כמובצאת סלום: כמובצאת סלום ככלה הנמכרת סלומה
 מובצאת סלום בזות בעלה: כרם היה לפלמה: זו ככסת ישראל כמאמר כי כרם י'
 כבצאת בית ישראל: כבעל המון: בירומלם סהיראת עם והמון רב: בעל: לטון
 מיטור כמותם כג' כבקעת הלבבון: נתן את הכרם למיטרים: מקרה ליד ארזים
 קשים ככל מדיין ארום כמדרם שיר הסרי מלאתי מקצת סמך על זוטרים הללו
 סהס המלכותי: איס יבא כפריו: כל מה סכילו לגבית מהן גולביות וארנונית
 ואכפרות הכלבנו מהם להבוא לתוך ביתם: כרמי

